

Тады падышоў Пётр і сказаў Яму: “Госпадзе, колькі разоў я павінен дараваць брату майму, які будзе грашыць супраць мяне? Ці да сямі разоў? Кажы яму Езус: “Не кажу табе да сямі разоў, але да сямідзесяці сямі разоў” (Мц 18, 21-22). Адноўчы ўсе лясныя жыхары захварэлі: яны перасталі бачыць некаторыя прадметы. Але самае страшнае, што яны перасталі бачыць адзін аднаго. Зайчык, напрыклад, не бачыў толькі Воўка і Мядзведзя, але добра бачыў Вожыка. Яшчэ ён бачыў моркву, але не мог убачыць вялікі гарбуз. Мядзведзь і Вавёрка не бачылі моркву. Затое Мядзведзь бачыў мёд, а Вавёрка – гарэхі. Поўная блытаніна!

А пачалося ўсё так: адноўчы Заяц вырашыў запрасіць у госці Мядзведзя. Ён доўга думаў, чым жа пачаставаць госця, і вырашыў, што самае смачнае ў свеце – гэта морква. Таму Заяц выбраў самую сакавітую моркву. †

Неўзабаве Мядзведзь пас-тукаўся ў дзверы Зайчыкавай хаткі.

– Хто там? – спытаў Зайчык.

– Гэта я, Мядзведзь. Ты мяне запрашаў сёння на абед!

– Так, так, – сказаў Заяц, адчыняючы дзверы. – Заходзь, калі ласка. Сёння я буду частаваць цябе вельмі смачнай стравай. Мядзведзь вырашыў, што яго будуць частаваць мёдам, бо для яго не існуе нічога смачнейшага за мёд. Ён паглядзеў на стол, але не убачыў ніякай смачнай стравы. На стале стаялі пустыя талеркі.

Таямнічая гісторыя

Аўтар: Анна Віткоўская
10.11.2011 01:00

